

prima instanță: V. Muntean
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-1042/17

Î N C H E I E R E

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas
Judecătorii : Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Abul împotriva Societății comerciale „Viostar-Prim” societate cu răspundere limitată cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, încasarea sumei achitate în avans și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Svetlana Abul și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 21 iulie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 15 octombrie 2014, Svetlana Abul a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății comerciale „Viostar-Prim” societate cu răspundere limitată cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, încasarea sumei achitate în avans și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului nr. 90/3 din 28 ianuarie 2013, pârâtul SC „Viostar-Prim” SRL (în calitate de executor) și-a asumat obligația față de reclamanta Svetlana Abul (în calitate de beneficiar) să execute lucrări de confecționare și instalare a mobilei de bucătărie și dulap-cupe pentru antreu, conform pct. 1.1 din contract.

În vederea onorării obligațiilor contractuale, beneficiarul a achitat în avans contul executorului suma de 26 000 lei, iar suma restantă urma să fie achitată conform pct. 2.1.2 la momentul recepționării și instalării produsului.

Totodată, în conformitate cu pct. 1.3 al prezentului contract, termenul de executare a comenzii a fost stabilit pînă la 31 martie 2013.

Menționează reclamanta că, pînă în prezent executorul a executat și instalat numai dulapul-cupe din antreu, dar nu a finisat confecționarea și instalarea produsului contractat, anume mobilierul pentru bucătărie. Mai mult, unele materiale folosite cum ar fi sticla de la dulapul-cupe, este fără dizain după cum se

menționează în pct. 1.1 al contractului și conform reclamei de pe fotografiile înmânate beneficiarului. Dulapul-cupe nu corespunde dimensiunilor stabilite, deoarece acesta parțial acoperă sursa de lumină în antreu, fapt inadmisibil. Oglizile instalate sînt de calitate proastă, deoarece la acestea a depistat porțiuni întunecate, care diminuează aspectul integru al produsului, mai mult dulapul-cupe a fost produs din materiale uzate care au defecțiuni vizibile, cum ar fi, un perete din interior are o fisură.

Indică reclamanta că, la toate încercările întreprinse prin intermediul telefonului și în scris în vederea onorării obligațiilor contractuale de către pîrît au eșuat.

Prin urmare, solicită Svetlana Abul rezilierea contractului de antrepriză nr. 90/3 din 28 ianuarie 2013, încheiat între SC „Viostar-Prim” SRL și Svetlana Abul, încasarea din contul SC „Viostar-Prim” SRL suma achitată în avans 26 000 lei, dauna morală în mărime de 10 000 lei, suma de 780 lei achitați cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 36 750 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 21 iulie 2015 acțiunea Svetlanei Abul a fost admisă parțial. A fost reziliat contractul nr. 90/3 din 28 ianuarie 2013 încheiat între SC „Viostar-Prim” SRL și Abul Svetlana, care are ca obiect confecționarea produselor: bucătărie și dulap-cupe. A fost încasat de la SC „Viostar-Prim” în beneficiul Svetlanei Abul suma achitată în avans pentru confecționarea bucătăriei în mărime de 11000 lei, precum și 430 lei taxa de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 17 martie 2016, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe Svetlana Abul a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând repunerea în termen de declarare a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost repusă apelanta Svetlana Abul în termenul de declarare a apelului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Svetlana Abul și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei date, instanța de apel a stabilit că la 28 ianuarie 2013, Svetlana Abul a încheiat cu SC „Viostar-Prim” SRL contractul de antrepriză nr.90/3, potrivit căruia ultimul în calitate de prestator și-a asumat obligația de a executa lucrări de confecționare și instalare a bucătăriei și dulap-cupe în termen pînă la 31 martie 2013, iar Svetlana Abul în calitate de beneficiar, și-a asumat obligațiunea să achite valoarea lucrărilor executate (f. d. 52).

Conform tabelului 1 la pct. 1.1 al contractului de antrepriză nr.90/3 din 28 ianuarie 2013, SC „Viostar-Prim” SRL urma să efectueze lucrări de confecționare și instalare a mobilei și anume mobilă de bucătărie în sumă de 2 800 euro și dulap-cupe pentru antreu în sumă de 15 000 lei.

Potrivit pct. 1.2.1. al contractului, beneficiarul Abul Svetlana a achitat un avans în mărime de 26 000 lei.

Aplicând prevederile art. 666 alin. (1), 946, 524, 572 alin. (1)-(2) , 963 alin. (1), art. 958 și art. 959 Codul civil instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe de admitere parțială a acțiunii este justă.

Or, materialele pricinii atestă că, SC „Viostar-Prim” SRL a executat contractul parțial în partea ce ține de confecționarea și instalarea dulapului-cupe, mobilierul fiind, în prezența Svetlanei Abul, în termenul stabilit în contract. Iar, pretențiile privind careva vicii la produsul confecționat a fost înaintate în luna octombrie 2014.

Viciile pretinse de reclamanta cum ar fi necorespunderea dulapului dimensiunilor stabilite, calitatea proastă a oglinzilor, existența unei fisuri pe peretele interior al dulapului, necorespunderea sticlei de la dulap dizainului convenit, nu sînt vicii ascunse și care au putut fi descoperite în momentul recepționării lucrării.

Prin urmare, instanța de fond în temeiul legal a admis pretenția reclamantei privind rezilierea contractului de antrepriză nr. 90/3 din 28 ianuarie 2013, obligând pârâtul să restituie suma de 11000 achitată în calitate de avans pentru confecționarea bucătăriei.

Cât privește pretenția privind repararea prejudiciului moral, aceasta nu are suport legal. Or, conform art. 15 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relații contractuale cu vânzătorul, prestatorul.

La caz, nu s-a constatat prestarea serviciilor necorespunzătoare, iar în cazul rezilierii contractului legislația în vigoare nu prevede posibilă compensarea a prejudiciului moral.

Prin urmare, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia temeiniciei hotărârii primei instanțe.

La data de 23 februarie 2017, avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece a examinat cauza superficial, fără stabilirea și elucidarea circumstanțelor care au importanță deosebită pentru soluționarea justă a pricinii, concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat .

Menționează că instanța de apel greșit a concluzionat că neîntocmirea unui act de primire-predare a lucrării, nu este de natura să dovedească lipsa viciilor și să absolve executantul mobilierului de răspunderea pentru furnizarea unui bun necalitativ sau prestarea unui serviciu necorespunzător.

Normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat. La soluționarea litigiului, instanța a aplicat eronat dispozițiile art. 958 din Codul civil, pornind de la o premiză falsă ca antreprenorul a executat lucrarea și reținând fără nici un temei legal sau convențional în sarcina clientului obligația de a recepționa lucrarea, de a întocmi actul de recepționare și de a consemna în actul de recepționare viciile mobilierului executat și instalat de antreprenor, ignorând faptul că antreprenorul nu și-a executat corespunzător obligațiile contractuale, în timpul convenit, integral și calitativ lucrarea. Instanța nu

a aplicat legea care trebuia să fie aplicată-dispozițiile art. 957 alin.(1) Codul civil, în coroborare cu dispozițiile art.587 alin.(1) Codul civil. De asemenea, instanța de fond nu a aplicat dispozițiile art. 15 alin.(4) și (5) din Legea privind protecția consumatorului nr.105 din 13 martie 2003. Or, SC „Viostar-Prim” SRL este agent economic, care în calitate de profesionist execută lucrări pentru consumatori. Respectiv, reclamanta este în drept să pretindă la repararea prejudiciului moral prin executarea necorespunzătoare a unei lucrări.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din materialele dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 14 decembrie 2016, fiind expediată părților la proces pentru cunoștință la 22 decembrie 2016, însă la actele pricinii lipsesc date prin care s-ar confirma data recepționării deciziei motivate a instanței de apel de către Svetlana Abul, și prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la data de 23 februarie 2017 de către avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Angela Murzac în interesele Svetlanei Abul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Maria Ghervas

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru